

munka vége felé elmaradt az induló.
/A rossz nyelvek szerint valaki
egy óvatlan pillanatban ráült, s a
lemez kettérepedt./

Magáról a munkáról csak annyit, hogy nem kibírhatatlan. Ezt a kijelentésemet a társadalmi munkáról megerősödve és lebarnulva hazatértek tanúsíthatják. Voltak olyanok, akik Bogyiszlón munka után - szerszámmal a kezükben - egészen a sátoztáborig futottak. Másokat csak a munkaidő utáni kiadós ebéd és a többórú "focizás" vett le a lábáról.

A vasárnaponkénti kirándulások a környékre a bodrogkereszturi "Ismerd meg a tokaji hegy levet" mozgalom keretén belül zajlottak le.

Bogyiszlón kultúracsapottak látogatták meg az építőtáborot, s jobb híján a tábor iszapos területén, mezitláb táncolók talpa alá húzta a zenekar a rumbát.

Mindent összevetve: igen érdekes, sajátos az építőtáborok élete. 1961. nyarán itt Szegeden várja a fiatalokat néhány hetes társadalmi munka. Talán éppen ezért, kicsit jobban magunkénak érezhetjük majd a társadalmi munkán való részvétel gondolatát.

Apjok József.

puskázásról

Az elmúlt félévben a TTK tanulmányi átlaga 3,4 volt, ami számszerűleg jó eredmény. Tekintetbe kell azonban venni a nem éppen erkölcsösnek tartott módot is, ahogyan az egyes szakokon a jó eredményt elérték. Nem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy egyes I. és II. éves matematika szakos hallgatók nem a tanulást, hanem a puskázást tartják célravezető módszernek. Ez a tény már magában is elég szomorú, de még szomorubb az, hogy ezt sokan megengedhetőnek, erkölcsösnek tartják azon az alapon, hogy nem is diák az, aki nem puskázik.

Jól tudom, hogy e cikk olvasásakor lesznek, akik felteszik a kérdést:

- Te talán a középiskolában soha nem puskáztál?
Stencilszám: 3360.

- Megmondom őszintén: igenis puskáztam; de a középiskola és az egyetem között különbség van.

Különbség van, mégpedig azért, mert az egyetemistákról felteszik, hogy érett, komoly emberek, és nem úgy fegyölmezik, mint egy gimnazistát, megbíznak benne; különbség van, mert itt feltehetően mindenki azt tanulja, amihez kedve van, s ami a szakmája, hivatása lesz; végül, különbség van, mert itt tanárképzés folyik, s ezt nem a "tolvajból lesz a legjobb rendőr" alapon képzeljük el.

Nem tudom, mit szólna a puskázó egyén, ha tudná, hogy olyan orvos kezeli, aki hasonló módszerekkel végezte el az egyetemet; vagy lakna-e olyan házban,

melyet hasonló szaktudású mérnök épített?

A mat.-fiz. nehéz szak, s elképzelhető, hogy valaki, bár lelkiismeretesen dolgozott, elfelejt, vagy eltéveszt bizonyos részleteket, s a többiek segítenek neki. Ezt még esetleg meg lehetne érteni, de az már egészen felháborító, hogy egyesek egyenesen csak puskázással óhajtják vizsgáikat letenni. Szemérmőtlenül, szőszes-rint kiírják a tételt a jegyzetből, s esetleg még jolesre is vizsgáznak, visszaélve a vizsgáztató jóhiszeműségével. Igaz, hogy néhol ez a technika még az

elégességhez sem vált elegendő. Sajnos, sok esetben azonban sikerrel járt.

Eppen ezért helyeselhető az a megoldás, amit a KISz vezetőség választott.

Ezen cikk elolvasása után, ha akad valaki, aki nem tudja, hogy milyen módszerrel készüljön vizsgáira, annak ajánlhatok egyet: kezdjen el

t a n u l n i !

Most, míg nem késő!

Dr. Stréber.

* * * * *

S Z E L L E M I Ö T T U S A

A Szegedi Tudományegyetemen lassan már hagyományossá váló szellemi öttusa az idén is megrendezésre került.

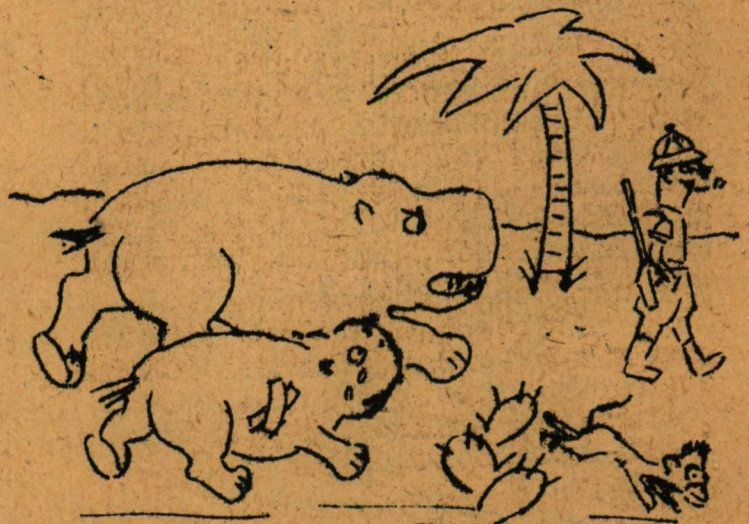
Február 23.-án bonyolították le az Auditórium Maximumban a karok közötti bajnokságot, amelyen a kari versenyek előttek meg. A meglehetősen nagy számú hallgatóság előtt minden karról öt résztvevővel küzdöttek a csapatok. Az előző évek gyakorlatától eltérően az idén nem öt, hanem hét tárgykörből voltak kérdések. Ez a körülmény természetesen nagyobb feladatot elé állította a versenyzőket, de tájékozottságuk így jobban felmérhetővé vált.

Karunkat Vetéssi Katalin, Móri Ferenc, Ránics Miklós, Tóth József, Dankó István képviselték. Közülük különösen Móri Ferenc érdemel dicséretet. Szabatos, precíz feleleteit nagy tetszésnyilvánítással fogadta a hallgatóság. Jó szereplése azonban nem tudta ellensúlyozni a csapat többi tagjainak gyengébb eredményét, s így 50 ponttal a harmadik helyre szorult. Stencilszám: 3370.

rultak a Jog /55 pont/, illetve a BTK /53 pont/ mögé.

A verseny iránti nagy érdeklődés arra enged következtetni, hogy annak hasznosságát és egyben érdekességét nem kell külön hangsúlyozni, s reméljük, hogy a jövőben is gyakran lehetünk szentani ilyen vetélkedésnek.

Timár Éva.

„Ő volt az, papa!”